

corda de obsequiar á l' altre com se feya antigament; en tant es aixís que moltes personas ni saben perquè dels dos dijous anteriors al llarder se 'n diu de compares y de comares.

Sols queda lo dijous llarder en observanci i y encara tan transformat que no sembla lo mateix que abans era.

La festa del dijous llarder era general y en nostra vila en que sembla que quan se tracta de fer una *xaripa* s' ha d' anar á fora resultava una festa mes animada que en altres llocs perquè per tots cantons sortía gent á fer la brena del dijous llarder, y 'ls clots arresserats de la Garrinada, los prats de Las Matas que avuy son conreus, las margeras de la riera de Ridaura fins al hostel de la corda y S. Roch, font Pedrera y las Deus, tot anava de gent gran y sobre tot de aquella quitxalla que cadascú ab la tonada que 'ls hi semblava millor cantava aquella famosa cansó que no se si es cansó que diu:

Pel dijous llarder
botifarra botifarra,
pel dijous llarder
botifarra menjaré.

En una ciutat gran abont no hi ha la costum que aqui 's conserva de matar porch la totalitat de las casas que poden, no se 'n sab á mitx d' aixó del dijous llarder, porque aquest es, y sobre tot era, un factor importantíssim. Regularment los menestrals, y qui diu menestrals vol dir totas las familias que matavan porch pera son consum ho feyan cap á las darrerías del carnal, y al dia de la matansa ja 's designan las provisions del dijous llarder, no sols de la familia sino també las que s' havían de donar als pidolayres que entench per tals totas las personas que per una rahó ó altre, ja sia porque treballavan per lo casa ó d' un modo ó altre eran entrantas en la casa anavan á *buscarhi lo dijous llarder*.

Aquestas formavan verdaderas currúas tota la matinada, provehits de sengles cistells tapats, que anavan de una casa á l' altra á buscar la *bona voluntat* dels parroquians que solía ser ó un botifarra ó uns quants ous ó alguna altra cosa per l' estil, y que servia ó no pera celebrar lo dijous llarder segons la economia de la mestressa en quals mans anava á parar lo recapte que algunas vegadas, casi sempre, furnia per una temporada lo rebostet de familias de pochs recursos, estalviantlas de gastar en adobs de l' olla, etc.